

Woorden zijn oorden

woorden zijn medicijnen soms,
verdovend spul: ze zalven een oude
wonde, versnellen de rijping van een buil

wie zich een buil valt, zal vaak schrijven,
zich schrammen aan de taal, een heelmeester
die stinkende wonden maakt tot kalme

dat vraagt zijn tijd: een mens wordt net
als heilige steden niet op één dag gebouwd
en ga je graven in zijn vele lagen
dan ontdek je stad na stad

een dag bewoont hij een sloppenwijk,
een nacht lang een brede boulevard,
een allee waar de bladeren drijven:
het seizoen om een huis te bouwen
nu of nooit - dakpannen, ramen
zijn de woorden, een deur
die meestal open staat

de woning der woorden
draagt geen nummer, je vindt
ze wel op de tast, wanneer
de nevel heerst, de felle regen

een medicijn, het werkt zo
traag; na weken, maanden
merk je pas: de blinde kan
weer zien, de kreupele lopen

als een riad in een medina,
Art Nouveau in een Rustenburg:
deze medicijnen doen je reizen,
en wie denkt aan pijn die
zoveel ziet – het woord is
vlechtwerk voor een raam,
het mooiste meisje kijkt
naar buiten, een schim,
meer mag je niet ontwaren

neem plichtsgetrouw je
medicijn: schrijf je eigen
voorschrift uit, een wijze
dokter kan een dorp genezen,
maar zelden ook zichzelf

Staf De Wilde